

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 ^ שאלה-challenge
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מירא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

פסחים-ערבי פסחים		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מירא	מאן דאמר										
(שמות כ) זכור את יום השבת לקדשו - זוכרהו על היין. אין לי אלא ביום, בלילה מנין - תלמוד לומר זכור את יום השבת לקדשו.	תנו רבנן:									■	◊
בלילה מניין? - אדרבה, עיקר קדושת בלילה הוא קדיש, דכי קדיש - תחלת יומא בעי לקידוש; ותו: בלילה מנין - תלמוד לומר זכור את יום. תנא מיהדר איליה וקא נסיב ליה קרא דיממא?										◊	
(שמות כ) זכור את יום השבת לקדשו - זוכרהו על היין בכניסתו, אין לי אלא בלילה ביום מנין - תלמוד לומר זכור את יום השבת.	ה"ק:									■	◊
ביום מאי מברך?										▲	◊
בורא פרי הגפן.	רב יהודה:									!	◊
רב אשי איקלע למחוזא, אמרו ליה: ליקדיש לן מר קידושא רבה. הבו ליה. סבר: מאי ניהו קידושא רבה? אמר: מכדי כל הברכות כולן בורא פרי הגפן אמרי ברישא, אמר בורא פרי הגפן ואגיד בית. חזייה לההוא סבא דגחון ושתי. קרי אנפשיה (קהלת ב) החכם עיניו בראשו.	[רב אשי]									○	
מי שלא הבדיל במוצאי שבת - מבדיל והולך בכל השבת כולו.	בני רבי חייא:									■	◊
ועד כמה?										▲	
עד רביעי בשבת.	רבי זירא:									!	◊
לענין גיטין, חדא בשבתא, תרי ותלתא - בתר שבתא, ארבע וחמשה ומעלי יומא - קמי שבתא.	קמיה דרב אסי, ואמרי לה									■	!
אבל לא על האור.	רב יעקב בר אידי:									■	◊
הנטל ידיו לא יקדש.	רב אדא בר אהבה אמר									■	◊
אכתי לא נח נפשיה דרב שכחניהו לשמעתיה זמנין סגיאין הוה קאימנא קמיה דרב, זימנין דחביבא עליה ריפתא - מקדש אריפתא זימנין דחביבא ליה חמרא - מקדש אחמרא.	אמר להו רב יצחק בר שמואל בר מרתא:									○	◊
טעם - אינו מקדש.	רב הונא אמר רב:									■	◊
טעם מהו שיבדיל?	בעא מיניה רב חנא בר חיננא מרב הונא:									◊	
אני אומר טעם מבדיל	אמר ליה: [רב הונא]									■	!
טעם אינו מבדיל.	ורב אסי אמר:									■	!
רב ירמיה בר אבא איקלע לבי רב אסי, אישתלי וטעים מידי. הבו ליה כסא ואבדיל. אמרה ליה דביתהו: והא מר לא עביד הכי - אמר לה: שבקיה, כרביה סבירא ליה.										○	
טעם - אינו מקדש, טעם - אינו מבדיל.	רב יוסף אמר שמואל:									■	!
טעם - מקדש, וטעם - מבדיל.	רבה אמר רב נחמן אמר שמואל:									■	!
הילכתא: טעם - מקדש, וטעם - מבדיל. ומי שלא קידש בערב שבת - מקדש והולך כל היום כולו, עד מוצאי שבת. מי שלא הבדיל במוצאי שבת - מבדיל והולך כל השבת כולו.	רבא:									■	◊
הילכתא: טעם - מקדש, טעם - מבדיל, מי שלא קידש בערב שבת - מקדש והולך כל היום כולו, מי שלא הבדיל במוצאי שבת - מבדיל והולך כל היום כולו.	אמימר פתח לה להא שמעתא דרבא בהאי לישנא: אמר רבא:									■	◊
זימנא חדא איקלע אמימר לאתרוין, ולא הוה לן חמרא. אייתנא ליה שיכרא - ולא אבדיל, ובת שוות. למחר טרחנא ואייתנא ליה חמרא, ואבדיל, וטעים מידי. לשנה תו איקלע לאתרוין, לא הוה לן חמרא, אייתנא שיכרא. אמר: אי הכי - חמר מדינה הוא. אבדיל וטעים מידי.	אמרי ליה מר ינוקא ומר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי:									○	◊
שמע מינה תלת										■	
שמע מינה: המבדיל בתפלה צריך שיבדיל על הכוס										■	◊
ושמע מינה: אסור לו לאדם שיאכל קודם שיבדיל										■	◊
ושמע מינה: מי שלא הבדיל במוצאי שבת - מבדיל והולך כל השבת כולו.										■	◊
מהו לקדושי אשיכרא?	בעא מיניה רב הונא מרב חסדא:									▲	◊

Talmud Navigator

<p> ◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key: </p>		<p> ■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
פסחים-ערבי פסחים	מימרא	מאן דאמר												
השתא ומה פירוומא ותאיני, ואסני, דבעאי מיניה מרב, ורב מרבי חייא, ורבי חייא מרבי - ולא פשט ליה, שיכרא מיבעיא?	מימרא	אמר: [רב חסדא]											!	◇
קדושי הוא דלא מקדשינו עלייה, אבל אבדולי - מבדלינו.	מימרא	סבור מינה:												□
הכי אמר רב כשם שאין מקדשין עליו - כך אין מבדילין עליו.	מימרא	אמר להו רב חסדא: [רב]												◇
כשם שאין מקדשין עליו - כך אין מבדילין עליו.	מימרא	איתמר נמי, אמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל:												□
לוי שדר ליה לרבי שיכרא בר תליסר מגני. טעמיה, הוה בסים טובא.	מימרא												○	◇
כגון זה ראוי לקדש עליו, ולומר עליו כל שירות ותושבחות שבעולם. בליליא צעריה, אמר: מיסרן ומפיס.	מימרא	אמר: [רבי]											○	◇
אדור ברבים דלא אישתי שיכרא.	מימרא	רב יוסף:												◇
אישתי מי זוריון ולא אישתי שיכרא.	מימרא	רבא:												◇
תיהוי שקיותיה שיכרא מאן דמקדש אשיכרא.	מימרא	ואמר רבא:												◇
רב אשכחיה רב הונא דקדיש אשיכרא. אמר ליה: שרי אבא למיקני איסתירי משיכרא.	מימרא	[רב הונא]											○	◇
אין מקדשין אלא על היין, ואין מברכין אלא על היין.	מימרא	תנו רבנן:												◇
אטו אשיכרא ואמיא מי לא מברכין עליהו שהכל נהיה בדברו?	מימרא												?	□
הכי קאמר: אין אומרים הבא כוס של ברכה לברך אלא על היין.	מימרא	אביי:												◇
אין מקדשין על השכר.	מימרא	תנו רבנן: [ת"ק]												◇
מקדשין.	מימרא	משום רבי אלעזר בר רבי שמעון אמרו:												◇
מטעמית יין - כל שהוא	מימרא	[ת"ק]												◇
מלא לוגמא.	מימרא	רבי יוסי בר יהודה:												◇
המקדש וטעם מלא לוגמא - יצא, ואם לאו - לא יצא.	מימרא	רב הונא אמר רב, וכן תני רב גידל דמן גרש:												◇
אנא תנינא לה לא גידול בר מנשיא, ולא גידול בר מניומי, אלא גידול סתמא.	מימרא	רב נחמן בר יצחק:												□
למאי נפקא מינה?	מימרא													^
למירמא דידיה אדידיה.	מימרא													!
סמוך למנחה.	מימרא													□
סמוך למנחה גדולה תנן, או דילמא סמוך למנחה קטנה תנן? סמוך למנחה גדולה תנן - ומשום פסח, דילמא אתי למימשך ואתי לאימנועי מלמעבד פסחא, או דילמא סמוך למנחה קטנה תנן, ומשום מצה דילמא אתי למיכלה למצה אכילה גסה.	מימרא	איבעיא להו:												^
אפילו אגריפס המלך שהוא רגיל לאכול בתשע שעות - אותו היום לא יאכל עד שתחשך.	מימרא	רבינא, תא שמע:												!
אי אמרת בשלמא סמוך למנחה קטנה תנן - היינו רבותיה דאגריפס, אלא אי אמרת סמוך למנחה גדולה תנן - מאי רבותיה דאגריפס? חל איסור עליה מעיקרא - אלא סמוך למנחה קטנה תנן	מימרא													!
סוף סוף, מאי רבותיה דאגריפס, הא מטיא ליה זמן איסורא	מימרא													?
מהו דתימא: תשע שעות לאגריפס - כארבע שעות דידן דמי, קא משמע לן.	מימרא													!
אבל מטביל הוא במיני תרגימא.	מימרא													□

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

פסחים-ערבי פסחים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קת.
רבי יצחק מטביל בירקו.	[רבי יצחק]												קת.
השמש מטביל בבני מעיין ונותן לפני האורחים, ואף על פי שאין ראייה לדבר זכר לדבר, שנאמר (ירמיהו ד) נירו לכם ניר ואל תורעו אל קצים.	תניא נמי הכי:												קת.
רבא הוה שתי חמרא כולי יומא דפיסחא, כי היכי דניגרריה לליביה, דניכול מצה טפי לאורתא.	[רבא]												קת.
מנא אמינא לה דחמרא מיגרר גריר	רבא:												קת.
בין הכוסות הללו, אם רצה לשתות - ישתה, בין שלישי לרביעי - לא ישתה.	דתנן:												קת.
ואי אמרת מסעד סעיד - אמאי ישתה? הא קא אכיל למצה אכילה גסה אלא שמע מינה: מגרר גריר.													קת.
רב ששת הוה יתיב בתעניתא כל מעלי יומא דפסחא.	[רב ששת]												קת.
נימא קא סבר רב ששת סמוך למנחה גדולה תנן, ומשום פסחא הוא, דילמא מימשך ואתי לאימנועי מלמעבד פסחא הוא. וסבר לה כי הא דאמר רבי אושעיא אמר רבי אלעזר:													קת.
מכשיר היה בן בתירא בפסח ששחטו שחרית בארבעה עשר לשמן, ומצפרא זמן פסחא הוא, דכולי יומא חזי לפסחא. דסבר (שמות יב) בין הערבים - בין ערב דאתמול לערב דהאידינא.	[רבי אושעיא אמר רבי אלעזר]												קת.
לא, שאני רב ששת דאיסתניס הוה, דאי טעים בצפרא מידי - לאורתא לא הוה מהני ליה מיכלא.	אמרי:												קת.
ואפילו עני שבישראל לא יאכל עד שיסב.													קת.
מצה - צריך הסיבה, מרור - אין צריך הסיבה.	איתמר:												קת.
יין, איתמר משמיה דרב נחמן: צריך הסיבה.	[רב נחמן]												קת.
ואיתמר משמיה דרב נחמן: אין צריך הסיבה.	[רב נחמן]												קת.
ולא פליגי, הא - בתרתי כסי קמאי, הא - בתרתי כסי בתראי.													קת.
אמרי לה להאי גיסא, ואמרי לה להאי גיסא.													קת.
תרי כסי קמאי - בעו הסיבה, דהשתא הוא דקא מתחלא לה חירות. תרי כסי בתראי לא בעו הסיבה - מאי דהוה הוה.	אמרי לה להאי גיסא:												קת.
אדרבה, תרי כסי בתראי בעו הסיבה - ההיא שעתא דקא הוה חירות, תרי כסי קמאי לא בעו הסיבה - דאכתי עבדים היינו קאמר.	ואמרי לה להאי גיסא:												קת.
השתא דאיתמר הכי ואיתמר הכי - אידי ואידי בעו הסיבה.													קת.
פרקדן - לא שמה הסיבה, הסיבת													קת.
ימין - לא שמה הסיבה, ולא עוד אלא שמה יקדים קנה לוושט ויבא לידי סכנה.													קת.
אשה אצל בעלה - לא בעיא הסיבה, ואם אשה חשובה היא - צריכה הסיבה.													קת.
בן אצל אביו - בעי הסיבה.													קת.
תלמיד אצל רבו מאי?	איבעיא להו:												קת.
כי הוינן בי מר זגין אבירכי דהדדי, כי אתינן לבי רב יוסף, אמר לן: לא צריכתו, מורא רבך כמורא שמים.	תא שמע, דאמר אבוי:												קת.
עם הכל אדם מיסב, ואפילו תלמיד אצל רבן	מיתיבי:												קת.
כי תניא ההיא - בשוליא דנגרי.													קת.
שמש מאי?	איבעיא להו:												קת.
השמש שאכל כזית מצה כשהוא מיסב - יצא.	תא שמע, דאמר רבי יהושע בן לוי:												קת.

Talmud Navigator

■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof
 ◆ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 :מקרא-key:

פסחים-ערבי פסחים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מיסב - אין, לא מיסב - לא, שמע מינה: בעי הסיבה, שמע מינה.											!	
נשים חייבות בארבעה כוסות הללו, שאף הן היו באותו הנס.	ואמר רבי יהושע בן לוי:										◆	
ארבעה כוסות הללו צריך שיהא בהן כדי מזיגת כוס יפה. שתאן חי - יצא, שתאן בבת אחת - יצא, השקה מהן לבניו ולבני ביתו - יצא.	רב יהודה אמר שמואל:										◆	
שתאן חי - יצא.											◆	
ידי יין יצא, ידי הירות לא יצא.	רבא:										◆	
שתאן בבת אחת, רב אמר: ידי יין - יצא, ידי ארבעה כוסות - לא יצא.	[רב]										◆	
השקה מהן לבניו ולבני ביתו יצא.											◆	
והוא דאשתי רובא דכסא.	רב נחמן בר יצחק:										◆	
ארבעה כוסות הללו צריך שיהא בהן כדי רביעית, אחד חי ואחד מוג, אחד חדש ואחד ישן	מיתבי: [ת"ק]										◆	
צריך שיהא בו טעם ומראה יין.	רבי יהודה:										◆	
קתני מיהת: כדי רביעית, ואת אמרת כוס יפה											⚡	
אידי ואידי חד שיעורא הוא, מאי כדי מזיגת כוס יפה דקאמר - לכל חד וחד, דהוי להו כולהו רביעית.	אמרי:										!	
צריך שיהא בו טעם ומראה.	רבי יהודה:										◆	
מאי טעמא דרבי יהודה - דכתיב (משלי כג) אל תרא יין כי יתאדם.	רבא:										◆	
הכל חייבין בארבעה כוסות הללו, אחד אנשים ואחד נשים, ואחד תינוקות.	תנו רבנן: [ת"ק]										◆	
וכי מה תועלת יש לתינוקות ביין? אלא, מחלקין להן קליות ואגוזין בערב פסח, כדי שלא ישנו, וישאלו.	רבי יהודה:										◆	
אמרו עליו על רבי עקיבא שהיה מחלק קליות ואגוזין לתינוקות בערב פסח כדי שלא ישנו וישאלו.	[רבי עקיבא]										◆	
חוטפין מצות בלילי פסחים, בשביל תינוקות שלא ישנו.	תניא, רבי אליעזר:										◆	
מימיו לא אמר הגיע עת לעמוד בבית המדרש חוץ מערבי פסחים וערב יום הכפורים. בערב פסח - בשביל תינוקות, כדי שלא ישנו. וערב יום הכיפורים - כדי שיאכילו את בניהם.	תניא, אמרו עליו על רבי עקיבא:										◆	
חייב אדם לשמח בניו ובני ביתו ברגל, שנאמר (דברים טז) ושמחת בחגך, במה משמחם - ביין.	תנו רבנן: [ת"ק]										◆	
אנשים בראוי להם, ונשים בראוי להן.	רבי יהודה:										◆	
אנשים בראוי להם - ביין, ונשים במאי?											^	
בבבל - בבגדי צבעונין, בארץ ישראל - בבגדי פשתן מגוהצין.	תני רבי יוסף:										!	
בזמן שבית המקדש קיים - אין שמחה אלא בבשר, שנאמר (דברים כז) וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני ה' אלהיך. ועכשיו שאין בית המקדש קיים - אין שמחה אלא ביין, שנאמר (תהלים קד) ויין ישמח לבב אנוש.	תניא, רבי יהודה בן בתירא										◆	
קסתא דמוריסא דהוה בציפורי היא הות כמין לוגא דמקדשא, ובה משערין רביעית של פסח.	רבי יצחק:										◆	
תמנייתא קדמייתא דהוה בטבריא הות יתירה על דא ריבעא, ובה משערין רביעית של פסח.	רבי יוחנן:										◆	
רביעית של תורה אצבעים על אצבעים, ברום אצבעים וחצי אצבע וחומש אצבע	רב חסדא:										◆	
(ויקרא טו) ורחץ במים את כל בשרו - שלא יהא דבר חוצץ בין בשרו למים, במים - במי מקוה, את כל בשרו - מים שכל גופו עולה בהן. וכמה הן - אמה על אמה ברום שלש אמות. ושיערו חכמים שיעור מי מקוה ארבעים סאה.	כדתניא:										◆	

Talmud Navigator

❖ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה O	■ מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

פסחים-ערבי פסחים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
שולחן של מקדש של פרוקים הוה. דאי סלקא דעתך הדוקי הוה מיהדק - אמתא באמתא היכי מטבליה?	רב אשי, אמר לי רבין בר חיננא:							■													קט:
מאי קושיא? דילמא בים שעשה שלמה הוה מטביל ליה.							‡														קט:
ים שעשה שלמה מחזיק מאה וחמשים מקוה טהרה.	דתני רבי חייא:						‡														קט:
ולא יפחתו לו מארבעה.																					קט:
היכי מתקני רבנן מידי דאתי בה לידי סכנה?																					קט:
לא יאכל אדם תרי, ולא ישתה תרי, ולא יקנח תרי, ולא יעשה צרכיו תרי.	והתניא:																				קט:
אמר קרא (שמות יב) ליל שמרים - ליל המשומר ובא מן המזיקין.	רב נחמן:																				קט:
כוס של ברכה מצטרף לטובה, ואינו מצטרף לרעה.	רבא:																				קט:
ארבעה כסי תקינו רבנן דרך חירות, כל חד וחד מצוה באפי נפשה הוא.	רבינא:																				קט:
לא יעשה צרכיו תרי.																					קט:
אמאי? נמלך הוא																					קט:
הכי קאמר לא יאכל תרי וישתה תרי, ולא יעשה צרכיו אפילו פעם אחת, דילמא חליש ומיתרע.	אביי:																				קט:
שותה כפלים - דמו בראשו.	תנו רבנן:																				קט:
אימתי - בזמן שלא ראה פני השוק, אבל ראה פני השוק - הרשות בידו.	רב יהודה:																				קט:
חזינא ליה לרב חנניא בר ביבי דאכל כסא הוה נפיק וחזי אפי שוקא.	רב אשי:																				קט:
ולא אמרן אלא לצאת לדרך אבל בביתו לא.																					קט:
ולישן - כלצאת לדרך דמי.	רבי זירא:																				קט:
ולצאת לבית הכסא - כלצאת לדרך דמי.	רב פפא:																				קט:
ובביתו לא? והא רבא מני כשורי, ואביי כי שתי חד כסא מנקיט ליה אימיה תרי כסי בתרי ידיה, ורב נחמן בר יצחק כי הוה שתי תרי כסי מנקיט ליה שמעיה חד כסא, חד כסא - מנקיט ליה תרי כסי בתרי ידיה																					קט:
אדם חשוב שאני.																					קט:
עשרה כוסות אין בהם משום זוגות.	עולא:																				קט:
עולא לטעמיה																					קט:
עשרה כוסות תיקנו חכמים בבית האבל.	דאמר עולא, ואמרי לה במתניתא תנא:																				קט:
ואי סלקא דעתך עשרה כוסות יש בהן משום זוגות - היכי קיימי רבנן ותקנו מילתא דאתי לידי סכנה?																					קט:
אבל תמניא - יש בהן משום זוגות.	[עולא]																				קט:
שלום, לטובה - מצטרף, לרעה - לא מצטרף. אבל שיתא - יש בהן משום זוגות.	רב חסדא ורבה בר רב הונא דאמרי תרוייהו:																				קט:
ויחנך - לטובה - מצטרף, לרעה - לא מצטרף. אבל ארבעה - יש בהן משום זוגות.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:																				קט:
וישמרך לטובה מצטרף, לרעה לא מצטרף.	אביי ורבה דאמרי תרוייהו:																				קט:
ואודא רבא לטעמיה, דרבא אפקינהו לרבנן בארבעה כוסות. אף על גב דאיתוק רבא בר ליואי - לא חש לה למילתא. דאמר: ההוא משום דאתבנן בפירקא הוה.																					קט:

Talmud Navigator

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מרא- statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>	<p>מקרא-key:</p>
---	------------------

פסחים-ערכי פסחים		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																										
מירא	מאן דאמר																											
אמר לי יוסף שידא: אשמדאי מלכא דשידי ממונה הוא אכולהו זוגי, ומלכא לא איקרי מזיק.	רב יוסף:									♦	■	◊	קי.															
אדרבה, מלכא רתחנא הוא, מאי דבעי עביד, שהמלך פורץ גדר לעשות לו דרך ואין מוחין בידו.	איכא דאמרי לה להאי גיסא:									♦	■	◊	קי.															
אמר לי יוסף שידא: בתרי - קטלינן, בארבעה - לא קטלינן, בארבעה - מזקינן. בתרי - בין בשוגג בין במזיד, בארבעה במזיד - אין, בשוגג - לא, ואי אשתלי ואיקרי ונפק, מאי תקנתיה? - לינקוט זקפא דידיה דימיניה בידא דשמאליה, וזקפא דשמאליה בידא דימיניה, ונימא הכי: אתון ואנא - הא תלתא. ואי שמיע ליה דאמר: אתון ואנא הא ארבעה נימא ליה אתון ואנא הא חמשה. ואי שמיע ליה דאמר: אתון ואנא הא שיתא - נימא ליה: אתון ואנא הא שבעה.	רב פפא:										■	◊	קי.															
הוה עובדא עד מאה וחד, ופקע שידא.											○		קי.															
אמרה לי רישתינהי דנשים כשפניות: האי מאן דפגע בהו בנשים כשפניות - נימא הכי: חרי המימי בדיקולא בוייא לפומיכו נשי דחשייא, קרח קרחיכי, פרח פרחיכי, איבודור תבלוניכי, פרהא זקא למוריקא	אמימר											■	קי.															
לא קפדי אזוגי.	במערבא:											♦	■	◊	קי:													
קפדי אפילו ארושמא דחביתא.	רב דימי מנהרדעא:												♦	■	◊	קי:												
הוה עובדא ופקע חביתא.												○		קי:														
כללא דמילתא: כל דקפיד - קפדי בהדיה, ודלא קפיד - לא קפדי בהדיה. ומיהו למיחש מיבעי.													■	◊	קי:													
שתי ביצים ושתי אגוזין, שתי קישואין ודבר אחר - הלכה למשה מסיני. ומסתפקא להו לרבנן מאי ניהו דבר אחר, וגזור רבנן בכלהו זוגי משום דבר אחר.	כי אתא רב דימי אמר:													■	◊	קי:												
והא דאמרן עשרה תמניא שיתא ארבעה אין בהן משום זוגי - לא אמרן אלא לענין מזיקין, אבל לענין כשפים - אפילו טובא נמי חיישינן.															■	◊	קי:											
כי הא דהווא גברא דגרשה לדביתהו, אזלה אינסבה לחנוואה. כל יומא הוה אזיל ושתי חמרא, הוה קא עבדא ליה כשפים ולא קא מהניא לה ביה, משום דהוה מזדהר בנפשיה בוגא. יומא חד אשתי טובא ולא הוה ידע כמה שתי. עד שיתסר - הוה צייל ואיזדהר בנפשיה, מכאן ואילך לא הוה צייל ולא איזדהר בנפשיה. אפיקתיה בוגא, כי הוה אזיל, גס ביה ההוא טייעא, אמר ליה: גברא קטילא הוא דאזיל הכא. אזיל, חבקייה לדיקלא. צוות דיקלא ופקע הוא.												○		קי:														
קערות וככרות אין בהם משום זוגות. כללא דמילתא: כל שגמרו בידי אדם - אין בהם משום זוגות. גמרו בידי שמים, במילי מיני דמיכל - חיישינן.	רב עיריא:														■	◊	קי:											
חנות - אין בהן משום זוגות.																■	◊	קי:										
נמלך - אין בהן משום זוגות.																	■	◊	קי:									
אורח - אין בו משום זוגות.																		■	◊	קי:								
אשה - אין בה משום זוגות. ואי אשה חשובה - חיישינן.																			■	◊	קי:							
רב חנינא בריה דרבי איספרגוס מצטרף לטובה, ואין מצטרף לרעה.																				■	◊	קי:						
זוגי לחומרא	רבינא משמיה דרבא:																				♦	■	◊	קי:				
זוגי לקולא.	ואמרי ליה:																					♦	■	◊	קי:			
תרי דחמרא וחד דשיכרא - לא מצטרף, תרי דשיכרא וחד דחמרא - מצטרף. וסימנין: זה הכלל כל המחובר לו מן החמור ממנו - טמא, מן הקל ממנו - טהור.	רב יוסף:																						■	◊	קי:			
תרי קמא תכא וחד אתכא - מצטרפי, חד מקמי תכא ותרי אתכא - לא מצטרפין.	רב נחמן אמר רב:																							■	◊	קי:		
אטו אנו לתקוני תכא קא בעינן? לתקוני גברא בעינן, וגברא קא מיתקן וקא	מתקף לה רב מרשיא:																						?	◊	קי:			
תרי אתכא וחד לבתר תכא - לא מצטרפי, כי ההיא מעשה דרבה בר נחמני.	דכולי עלמא:																							■	◊	קי:		
כל המזוג מצטרף, חוץ מן המים.	רב יהודה אמר שמואל:																							♦	■	◊	קי:	
אפילו מים	רבי יוחנן																								♦	■	◊	קיא.

Talmud Navigator

<p> disputants- חולקים- statement challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראייה </p>	<p> central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה </p>
<p>מקרא-key:</p>	

פסחים-ערבי פסחים	מאן דאמר	כ	י	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
לא אמרן אלא חמימי לגו קרירי, וקרירי לגו חמימי. אבל חמימי לגו חמימי, וקרירי לגו קרירי - לא.	רב פפא:																		קיא.
ארבעה דברים העושה אותן דמו בראשו, ומתחייב בנפשו. אלו הן: הנפנה בין דקל לכותל, והעובר בין שני דקלים, והשותה מים שאולין, והעובר על מים שפוכין, ואפילו שפכתו אשתו בפניו.	ריש לקיש:																		קיא.
הנפנה בין דקל לכותל																			קיא.
לא אמרן אלא דלית ליה ארבע אמות, אבל אית ליה ארבע אמות - לית לן בה.																			קיא.
וכי לית ליה ארבע אמות, לא אמרן אלא דליכא דירכא אחרינא, אבל איכא דירכא אחרינא - לית לן בה.																			קיא.
והעובר בין שני דקלים																			קיא.
לא אמרן אלא דלא פסקינהו רשות הרבים, אבל פסקינהו רשות הרבים - לית לן בה.																			קיא.
השותה מים שאולין																			קיא.
לא אמרן אלא דשיילינהו קטן. אבל גדול - לית לן בה.																			קיא.
ואפילו שיילינהו קטן נמי לא אמרן אלא בשדה, דלא שכיחי, אבל בעיר דשכיחי - לית לן בה.																			קיא.
ואפילו בשדה נמי לא אמרן אלא מיא, אבל חמרא ושיכרא - לית לן בה																			קיא.
והעובר על מים שפוכין																			קיא.
לא אמרן אלא דלא אפסקינהו בעפרא, ולא תף בהו רוקא, אבל אפסקינהו או תף בהו רוקא - לית לן בה.																			קיא.
ולא אמרן אלא דלא עבר עלייהו שימשא, ולא עבר עלייהו שיתין ניגרי, אבל עבר עלייהו שימשא ועבר עלייהו שיתין ניגרי - לית לן בה.																			קיא.
ולא אמרן אלא דלא רכיב חמרא, ולא סיים מסני, אבל רכיב חמרא וסיים מסני - לית לן בה.																			קיא.
והני מילי היכא דליכא למיחש לכשפים, אבל היכא דאיכא למיחש לכשפים, אף על גב דאיכא כל הני - חיישינן כההוא גברא דרכיב חמרא וסיים מסני, וגמוד מסאניה וצוהו כרעיה.																			קיא.
שלשה אין ממצעין ולא מתמצעין, ואלו הן: הכלב והדוקל, והאשה.	תנו רבנן: [ת"ק]																		קיא.
אף החזיר	יש אומרים:																		קיא.
אף הנחש.	יש אומרים:																		קיא.
ואי ממצעין מאי תקנתיה?																			קיא.
נפתח באל ונפסיק באל. אי נמי: נפתח בלא ונפסיק בלא.	רב פפא:																		קיא.
הני בי תרי דמצעא להו אשה נדה, אם תחלת נדתה היא - הורגת אחד מהן, אם סוף נדתה היא - מריבה עושה ביניהן.																			קיא.
מאי תקנתיה?																			קיא.
נפתח באל ונפסיק באל.																			קיא.
הני תרי נשי דיתבן בפרשת דרכים, חדא בהאי גיסא דשביילא וחדא באידך גיסא, ומכוונן אפייהו להדדי - ודאי בכשפים עסיקין.																			קיא.
מאי תקנתיה?																			קיא.
אי איכא דירכא אחרינא - ליזיל בה																			קיא.
ואי ליכא דירכא אחרינא																			קיא.
אי איכא איניש אחרינא בהדיה - נינקטו לידייהו בהדי הדדי וניחלפו																			קיא.

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

Talmud Navigator

פסחים-ערבי פסחים	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
ואי ליכא איניש אחרינא											א	קיא.
נימא הכי: אגרת אולת אסיא בלוסיא מתקטלא בחיק קבל.											!	קיא.
האי מאן דפגע באיתא בעידנא דסלקא מטבילת מצוה, אי איהו קדים ומשמש - אחדא ליה לדידיה רוח זנונים, אי איהו קדמה ומשמש - אחדא לה לדידה רוח זנונים. מאי תקנתיה? לימא הכי: (תהלים קז) שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך.												קיא.
מאי דכתיב (תהלים כג) גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי - זה הישן בצל דקל יחידי, ובצל לבנה.	רבי יצחק:											קיא.
ובצל דקל יחידי, לא אמרן אלא דלא נפיל תולא דחבריה עילויה, אבל נפל תולא דחבריה עילויה - לית לן בה.												קיא.
הישן בצל דקל יחידי בחצר והישן בצל לבנה דמו בראשו	אלא הא דתניא:										ז	קיא.
היכי דמי?											א	קיא.
אי לימא דלא נפל תולא דחבריה עילויה											!	קיא.
אפילו בשודה נמי.											ז	קיא.
אלא לאו שמע מינה: בחצר - אף על גב דנפיל תולא דחבריה עילויה, שמע מינה.											!	קיא.
ובצילה של לבנה, לא אמרן אלא במערבה, אבל במדינתא - לית לן בה.												קיא.
האי מאן דמפני אגירא דדיקלא - אחדא ליה לדידיה רוח פלגא.												קיא:
והאי מאן דמצלי רישיה אגירא דדיקלא - אחדא ליה רוח צרדא.												קיא:
האי מאן דפסעי אדיקלא, אי מיקטל - קטיל, אי איעקר - מיעקר ומיית.												קיא:
הני מילי - דלא מנח כרעיה עילויה, אבל מנח כרעיה עילויה - לית לן בה.												קיא:
חמשה טולי הוי תולא דדיקלא יחידי, תולא דכנדא, תולא דפרחא, תולא דזרדתא, תולא דארבא. איכא דאמרי: אף תולא דערבתא												קיא:
כללא דמילתא: כל דנפיש ענפיה - קשי טוליה, וכל דקשי סילויה - קשי טוליה, לבר מכרו משא, אף על גב דקשי סילויה לא קשי טוליה. דאמרה לה שידיא לברה: פירחי נפשיך מכרו משא, דאיהו הוא דקטיל לאבוך, וקטיל לדידיה.												קיא:
חזינא לרב כהנא דפריש מכולהו טולי.	רב אשי:										ו	קיא:
בי פרחי - רוחי, דבי זרדתא - שידי, דבי איגרי - רישפי.												קיא:
למאי נפקא מינה?											א	קיא:
לקמיעא.											!	קיא:
דבי פרחי - בריה שאין לה עינים.												קיא:
למאי נפקא מינה											א	קיא:
לגזוזי לה.											!	קיא:
זימנא חדא הוה אויל צורבא מרבנן לאפנויי לבי פרחי, שמע דקא אתא עילויה, וגזי לה. כי אזלא - חבקה לדיקלא, צווח דיקלא ופקעה היא.											ו	קיא:
פרחא דבי זרדתא - שידי.												קיא:
הא זרדתא דסמיכה למתא - לא פחתא משיתין שידי.												קיא:
למאי נפקא מינה											א	קיא:

<p>מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>	<p>מקרא-key:</p>
---	---	------------------

פסחים-ערבי פסחים		Talmud Navigator												
מירא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
למיכתב לה קמיעא.													!	קיא:
ההוא בר קשא דמתא דאזיל וקאי גבי זרדתא דהוה סמיך למתא, עלו ביה שיתין שידי ואיסתכן. אתא לההוא מרבנן דלא ידע דזרדתא דשיתין שידי היא, כתב לה קמיע לחדא שידא. שמע דתלו חניגא בגויה, וקא משרו הכי: סודריה דמר כי צורבא מרבנן, בדיקנא ביה במר דלא ידע ברוך.													o	קיא:
אתא ההוא מרבנן דידע דזרדתא שיתין שידי הוה, כתב לה קמיעא דשיתין שידי. שמע דקא אמרו: פנו מנייכו מהכא.													o	קיא:
קטב מרירי - תרי קטבי הוון, חד מקמי טיהרא וחד מבתר טיהרא, דמקמי טיהרא - קטב מרירי שמו, ומיחזי בי כדא דכמכא, והדר ביה בחשא. דבתר טיהרא - (תהלים צא) קטב ישוד צהרים שמו, ומיחזי בי קרנא דעיוזא, והדר ביה כנפאי.														קיא:
אביי הוה שקיל ואזיל, ואזיל רב פפא מימיניה ורב הונא בריה דרב יהושע משמאליה, חזייה לההוא קטב מרירי דקא אתי לאפיה דשמאליה, אהדרא לרב פפא לשמאליה, ולרב הונא בריה דרב יהושע לימיניה.	[אביי]												o	קיא:
אמר ליה רב פפא: אנא מאי שנא דלא חשש לי?	[רב פפא]												o	קיא:
אמר ליה את שעתא קיימת לך.	[אביי]												o	קיא:
מחד בתמוז עד שיתסר ביה - ודאי שכיו, מכאן ואילך - ספק שכיו ספק לא שכיו. ומשתכחי בטולי דחצבא דלא חצב גרמדיא, ובטולי דצפרא ופניא דלא היו גרמדיא, ועיקר בטולי דבית הכסא.													■	קיא:
הני תלת מילי יהיב ארבונא לנהורא: מן דסריק רישיה יבש, ומן דשתי טיף טיף, ומן דסיים מסני אדמייתניה כרעא.	רב יוסף:												■	קיא:
תלאי בביתא - קשי לעניותא, כדאמרי אינשי: תלא סילתא - תלא מזוניה.													■	קיא:
ולא אמרן אלא ריפתא, אבל בישרא וכוורי - לית לן בה, אורחיה היא.													■	קיא:
פארי בביתא - קשי לעניותא.													■	קיא:
נשורא בביתא - קשי לעניותא.													■	קיא:
בלילי שבתות ובלילי רביעית - שרו מזיקין עילויה.													■	קיא:
איסרא דמוזני נקיד שמיא, איסרא דעניותא נבל שמיא.													■	קיא:
צעא אפומא דחצבא - קשי לעניותא.													■	קיא:
מאן דשתי מיא בצעי - קשי לברוקתי													■	קיא:
דאכיל תהלי ולא משי ידיה - מפחיד תלתין יומין													■	קיא:
דמסוכר ולא משי ידיה - מפחיד שבעה יומי													■	קיא:
דשקיל מזייה ולא משי ידיה - מפחיד תלתא יומי													■	קיא:
דשקיל טופריה ולא משי ידיה - מפחיד חד יומא ולא ידע מאי קא מפחיד.													■	קיא:
ידא אאוסיא - דרגא לפחדא													■	קיא:
ידא אפוטא - דרגא לשינתא.													■	קיא:
אוכלין ומשקין תחת המטה, אפילו מחופין בכלי ברזל - רוח רעה שורה עליהן.	תנא:												■	קיא:
לא ישתה אדם מים לא בלילי רביעיות ולא בלילי שבתות. ואם שתה - דמו בראשו, מפני סכנה.	תנו רבנן:												■	קיא:
מאי סכנה													▲	קיא:
רוח רעה.													!	קיא:
ואם צחי מאי תקנתיה?													▲	קיא:

Talmud Navigator

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
<p>מקרא-key:</p>	

פסחים-ערבי פסחים	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ			
לימא שבעה קולות שאמר דוד על המים, והדר נישת. שנאמר (תהלים כט) קול ה' על המים אל הכבוד הרעים ה' על מים רבים קול ה' בכח קול ה' בהדר קול ה' שבר ארוים וישבר ה' את ארוי הלבנון קול ה' חצב להבות אש קול ה' יחיל מדבר יחיל ה' מדבר קדש קול ה' יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר																								קוב.	
ואי לא																									קוב.
לימא הכי: לול שפן אניגרון אנירדפין, בין כוכבי יתיבנא, בין בליעי שמיני אזילנא.																									קוב.
ואי לא																									קוב.
אי איכא איניש בהדיה - ניתעריה ולימא ליה: פלניא בר פלנתא, צחינא מייא, והדר נישת.																									קוב.
ואי לא																									קוב.
מקרקש נכתמא אחצבא והדר נישת.																									קוב.
ואי לא																									קוב.
נישדי בה מידי והדר נישת.																									קוב.
לא ישתה אדם מים לא מן הנהרות ולא מן האגמים בלילה, ואם שתה - דמו בראשו, מפני הסכנה.		תנו רבנן:																							קוב.
מאי סכנה																									קוב.
סכנת שברירי																									קוב.
ואי צחי מאי תקנתיה?																									קוב.
אי איכא איניש בהדיה לימא ליה: פלניא בר פלנתא, צחינא מא.																									קוב.
ואי לא																									קוב.
לימא איהו לנפשיה: פלניא, אמרה לי אימי איזדהר משברירי שברירי ברירי יריי יריי רי, צחינא מאי בכסי חזירי.																									קוב.
ואפילו מן התמחוי וכו'.																									קוב.
פשיטא																									קוב.
לא נצרכא אלא אפילו לרבי עקיבא																									קוב.
עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות		דאמר: [רבי עקיבא]																							קוב.
הכא משום פרסומי ניסא מודה.																									קוב.
אף על פי שאמר רבי עקיבא עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות, אבל עושה הוא דבר מועט בתוך ביתו.		תנא דבי אליהו:																							קוב.
מאי נינהו?																									קוב.
כסא דהרסנא.		רב פפא:																							קוב.
הוי עז כנמר וקל כנשר רץ כצבי וגבור כארי לעשות רצון אביך שבשמים.		כדתנן, רבי יהודה בן תימא:																							קוב.
שבעה דברים צוה רבי עקיבא את רבי יהושע בנו:		תנו רבנן: [רבי עקיבא]																							קוב.
בני, אל תשב בגובהה של עיר ותשנה																									קוב.
ואל תדור בעיר שראשיה תלמידי חכמים																									קוב.

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 § קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

Talmud Navigator

פסחים-ערבי פסחים	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
ואל תכנס לביתך פתאום, כל שכן לבית חבירך.										■	◊	קוב.
ואל תמנע מנעלים מרגליך.										■	◊	קוב.
השכם ואכול, בקיץ מפני החמה ובחורף מפני הצינה.										■	◊	קוב.
ועשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות.										■	◊	קוב.
והוי משתדל עם אדם שהשעה משחקת לו.										■	◊	קוב.
לא למיזבן מיניה ולא לזבוני ליה, אלא למעבד שותפות בהדיה.	רב פפא:									■		קוב.
מאי דכתיב (איוב א) מעשה ידיו ברכת - כל הנוטל פרוטה מאיוב מתברך	והשתא דאמר רב שמואל בר יצחק:									■	■	קוב.
אפילו למיזבן ולזבוני ליה שפיר דמי.										■		קוב.
חמשה דברים צוה רבי עקיבא את רבי שמעון בן יוחי כשהיה חבוש בבית האסורין.	[רבי עקיבא]									■	◊	קוב.
רבי, למדני תורה.	אמר לו: [רשב"י]									○		קוב.
איני מלמדך.	אמר: [רבי עקיבא]									○		קוב.
אם אין אתה מלמדני - אני אומר ליוחי אבא ומוסרך למלכות.	אמר לו: [רשב"י]									○		קוב.
בני, יותר ממה שהעגל רוצה לינק פרה רוצה להניק.	אמר לו: [רבי עקיבא]									○		קוב.
אמר לו: ומי בסכנה? והלא עגל בסכנה.	אמר לו: [רשב"י]									○		קוב.
אמר לו: אם בקשת ליחנק - היתלה באילן גדול	אמר לו: [רבי עקיבא]									■	◊	קוב.
וכשאתה מלמד את בנך - למדהו בספר מוגה.										■	◊	קוב.
מאי היא?										^	■	קוב.
בהדתא, שבשאתא כיון דעל - על.	רבא ואיתימא רב משרשיא:									!	■	קוב.
לא תבשל בקדירה שבישל בה חבירך.										■	◊	קוב.
מאי ניהו										^	■	קוב.
גרושה בחיי בעלה.										!	■	קוב.
גרוש שנשא גרושה - ארבע דעות במטה.	דאמר מר:									■	!	קוב.
ואי בעית אימא: אפילו באלמנה, לפי שאין כל אצבעות שוות.										!	■	קוב.
מצוה וגוף גדול - אוכל פירות ולא שר.										■	◊	קוב:
מצוה וגוף טהור - נושא אשה ולו בנים.										■	◊	קוב:
ארבעה דברים צוה רבינו הקדוש את בניו:	[רבינו הקדוש]									■	◊	קוב:
אל תדור בשכנציב, משום דליצני הוו ומשכו לך בליצנותא.										■	◊	קוב:
ואל תשב על מטת ארמית.										■	◊	קוב:
דלא תיגני בלא קרית שמע	איכא דאמרי:									■	◊	קוב:

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

Talmud Navigator

פסחים-ערבי פסחים	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
דלא תינסב גיורתא	איכא דאמרי:									■	◊	קוב:
ארמאת ממש. ומשום מעשה דרב פפא.	איכא דאמרי:									■	◊	קוב:
ואל תבריה עצמך מן המכס, דילמא משכחו לך ושקלי מנך כל דאית לך.										■	◊	קוב:
ואל תעמוד בפני השור בשעה שעולה מן האגם, מפני שהשטן מרקד בין קרניו.										■	◊	קוב:
בשור שחור, וביומי ניסן.	רבי שמואל:									■		קוב:
מרחיקין משור תם חמשים אמה, משור מועד כמלא עיניו.	תני רב אושעיא:									■		קוב:
ריש תורא בדיקולא - סק לאיגרא, ושדי דרגא מתוך.	תנא משמיה דרבי מאיר:									■		קוב:
ניזחא דתורא - הן הן, ניזחא דאריה - זה זה, ניזחא דגמלא - דא דא, ניזחא דארבא - הילני הייא הילא והילוק הוליא.	רב:									■	◊	קוב:
עור דג, וכוס חמין, וביצים וכנים לבנים - כולן קשין לדבר אחר.	אבוי:									■	◊	קוב:
עור - מאן דגני אמשכא דצלא										■		קוב:
דג - שיבוטא ביומי ניסן,										■		קוב:
כוס - שיורי כסא דהרסנא										■		קוב:
חמין - חמימי דחמימי משדרו עילוייה										■		קוב:
ביצים - מאן דמדריך אקליפם										■		קוב:
כנים לבנים - מאן דמחורר לבושיה ולא נטיר ליה תמניא יומי והדר לבוש לה, ברין הנך כנים, וקשין לדבר אחר.										■		קוב:
ביתא דאית ביה שונרא - לא ניעול בה איניש בלא מסני, מאי טעמא - משום דשונרא קטיל לחוייא ואכיל ליה, ואית ביה בחוייא גרמי קטיני, ואי יתיב לה גרמא דחוייא אכרעיה - לא נפיק, ואסתכן ליה.	רב פפא:									■	◊	קוב:
ביתא דלית ביה שונרא לא ניעול ביה איניש בהכרא, מאי טעמא - דילמא מיכריך ביה חוייא ולא ידע, ומסתכן.	איכא דאמרי:									■	◊	קוב:
שלשה דברים צוה רבי ישמעאל ברבי יוסי את רבי (מק"ש סימן):	[רבי ישמעאל ברבי יוסי]									■	◊	קוב:
אל תעש מום בעצמך.										■	◊	קוב:
מאי היא?										▲	■	קוב:
לא תהוי לך דינא בהדי תלתא, דחד הוי בעל דינך ותרי סהדי.										!	■	קוב:
ואל תעמוד על המקח בשעה שאין לך דמים.										■	◊	קוב:
אשתך טבלה - אל תזקק לה לילה הראשונה.										■	◊	קוב:
ובנדה דאורייתא, הואיל והזוחק מעין פתוח, דילמא משכה זיבה.	רב:									■		קוב:
שלשה דברים צוה רבי יוסי ברבי יהודה את רבי:	[רבי יוסי ברבי יהודה]									■	◊	קוב:
אל תצא יחודי בלילה										■	◊	קוב:
ואל תעמוד בפני הנר ערום										■	◊	קוב:
ואל תכנס למרחץ חדש, שמא תפתח.										■	◊	קוב:
עד כמה?										▲		קוב:

Talmud Navigator

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
<p>מקרא-key:</p>	

פסחים-ערבי פסחים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קוב:	
עד שנים עשר חדש.	רבי יהושע בן לוי:												◊	קוב:
ואל תעמוד בפני הנר ערום													◊	קוב:
העומד בפני הנר ערום - הוי נכפה, והמשמש מטתו לאור הנר - הויין לו בנים נכפין.	דתניא:												◊	קוב:
המשמש מטתו על מטה שתינוק ישן עליה - אותו תינוק נכפה.	תנו רבנן:												◊	קוב:
ולא אמרן אלא דלא הוי בר שתא, אבל הוי בר שתא לית לן בה. ולא אמרן אלא דגני להדי כרעיה, אבל גני להדי רישיה - לית לן בה.													◊	קוב:
ולא אמרן אלא דלא מנח ידיה עליוהי אבל מנח ידיה עליוהי - לית לן בה.													◊	קוב:
אל תצא יחידי בלילה													◊	קוב:
לא יצא יחידי בלילה לא בלילי רביעיות ולא בלילי שבתות, מפני שאגרת בת מחלה, היא ושמונה עשרה רבוא של מלאכי חבלה יוצאין, וכל אחד ואחד יש לו רשות לחבל בפני עצמו.	דתניא:												◊	קוב:
מעיקרא הוו שכיחי כולי יומא, זמנא חדא פגעה ברבי חנינא בן דוסא. אמרה ליה: אי לאו דמכרון עלך ברקיע הזהירו בחנינא ובתורתו - סכנתך.													◊	קוב:
אי חשיבנא ברקיע - גזור אני עליך שלא תעבורי ביישוב לעולם.	אמר לה: [רבי חנינא בן דוסא]												◊	קוב:
אמרה ליה: במטותא מינך, שבק לי רווחא פורתא.													◊	קוב:
שבק לה לילי שבתות ולילי רביעיות.	[רבי חנינא בן דוסא]												◊	קוב:
ותו, חדא זמנא פגעה ביה באביי: אמרה ליה: אי לאו דמכרזי עלך ברקיע הזהירו בנחמני ובתורתו - הוה סכנתך.													◊	קוב:
אי חשיבנא ברקיע - גזורני עלייכי שלא תעבורי ביישוב לעולם.	אמר לה: [אביי]												◊	קוב:
הא קא חזינן דעברה													◊	קוב:
הני גזייתא ניהו, דשמטי סוסיא, ואתו דברי להו.	אמרי:												◊	קוב: